

ג'ורא יוספטי

באופת העם, יותר מדי ימים

את העבודה, ציוו להעביר את העצמות לקבורה בבית הקברות העתיק של טבריה, ליד הגדר הקיצונית.

עורך טכס מחילת עצמות הרבנים, לבור שים לבן ועסופים טליתות, ביקשו את מחיר לת העצמות על שמעבירים אותן, תקעו שר פרות, ערכו תפילות. הטכס הארוך לא עבר בשקט. כמה חרדים מקומיים נכחו בו, מיהרו להתקשר עם ראשי הישיבות והרבנות בירושלים. הסערה הגדולה החלה.

אצבע אלוהים. לפי דיני ישראל, אין כמעט מעשה חמור יותר מפתחת קבר. זהו תהליך הכרוך בדיונים ארוכים ומסובכים, ב"היתר מיוחד של בית דין רבני גבוה. בטבריה נפתחו מאות קברים.

הרבנים הראשיים הרצוג ונסיים התערבו, הפעו הפסקת העבודה. כהנא נבהל, רחץ מיד את ידיו מכל העניין, הודיע: "לא נתתי כל הוראה לחפור!"

בשכונת מאה שערים הירושלמית יצאו נטרי ריקרתא בהפגנות, נסעו אחרי מנהיגם עם רם בלוי להגן בגופם על החלקה הקדושה ב"טבריה. הם הכריזו על יום צום ותענית, ה"טילו חרם ונידוי על כל מי שימשיך לחשוף קברי קדושים יהודים.

הם הסתמכו על רצון מגבוה, הצביעו על מותו הפתאומי של יששכר דב בר, היועץ ה"משפטי של משרד הדתות. "זוהי רק התחלת נקמת השם!" הבטיחו. "בגלל מעשי האפי" קורסים עוד תבוא מגיפה על ישראל!"

באווירה זו, שוב לא שם איש את לבו ל"ה טבת, היום בו מלאו 801 שנה למות הרמב"ם.

הארץ

בין המצביאים נגד היו חברי הכנסת דיין וא. הרצפלד (הארץ)

אלופי צבא מפא"י

"אינטרמצו" עם לואי אוצר העם (הארץ)

מרכזי דן, תליאביב

בניצוחו של מאסטר לוי אשכוליני

אלעל ב"פ לרופא, פאריס, לונדון ו"ניו יורק (הארץ).

מרים גל, קרית מטלון

מחלת אוויר?

אריה ברטוב, המוכיר הפרלמנטרי של המבלגה הפרוגרסיבית (חתימה על מכתב למערכת הבוקר).

אסתר דנון, רחובות

מח. עדיין?

שלום ליגום (ראה פרשת עמוס ב'גוריון).

כתב שמורק לבהרל: "יש להתפלא שה"גזברות הסכימה לתנאים המקנים רווחים כה גדולים בתקופה קצרה!"

כתב בהרל על שמורק: "יש להתייחס בשאט נפש לרמזים שלו!"

תשובה זו גרמה להרשעת בהרל בבית הדין הציוני, מלחה בנויפה חמורה על בזיון בית הדין. ליגום הבין את הרמז, מיהר להח"זר, מרצונו החופשי חלק מן הרווח שצבר על חשבון מצוקת שוכני האוהלים.

האיש שידע יותר מדי. היה ברור כי דוד בהרל עלה לעם היהודי ביוקר, ושיש להפטר ממנו. היה גם ברור כי דוד בהרל יודע יותר מדי על משטר השחיתות בסוכ"נות, שעה לעם בעשרות מיליוני לירות, שנתרמו למען העולים במעברות ובישובי ספר. התפקיד העדין עבר לידי ג'ורא יוספטי, מנהל מחלקת הכספים של הסוכנות, כיום גם ח"כ מפא"י ובעל ח"כית מפא"יית.

יוספטי חתם על חוזה מיוחד במינו עם בהרל. האיש שעלה לעם היהודי סכומים כה עצומים קיבל, תמורת הסכמתו להסתלק: פיצויים בשעור של משכורת 30 חודשים, פני סיה לכל ימי חייו, דמי חופשה של שנים רבות (כי נסיעותיו התכופות לחוץ לארץ לא היו בגדר חופשה).

כדי להמתיק גלולה מרה זו מסר לו יוספטי, נוסף על הענקות עצומות אלה, את הזכות הבלעדית לנהל את כל משפטי הסוכנות.

בהרל לא עסק מימיו כעורך דין בישראל. הוא העביר מיד את הזכות הבלעדית לעורך הדין מיכה*, תמורת קומיסיון שמן.

הסכם זה על מסירת המשפטים לבהרל לא מצא חן בעיני מבקר הסוכנות החדש. ההסכם בוטל, בוררות פסקה כי בהרל יקבל כפיצוי על כך, נוסף על כל שאר התגמולים וההענקות, סכום של 25 אלף ל"י במוזמן. המשלם: העם היהודי.

סוף הקאריירה. השבוע התפוצץ העניין כולו בפניו הסמוקות של ג'ורא יוספטי. עתון אחרי עתון הרים את קולו, דרש את התפטרותו. "אם המקרה הנוכחי לא יביא את סוף הקאריירה של מר ג'ורא יוספטי, הרי הוא יטמל את סוף הקאריירה של הסוכ"נות היהודית כמוסד השייך לציבור!" רעם עזריאל קרליבך.

תחילה חשב גם יוספטי כך, התכונן להת"פטר. אולם הדבר אינו דרוש במדינת ישראל, כשהמדובר רק במיליוני הל"י השדודות של התורמים האמריקאים. יוספטי "נעתר ללחץ מפלגתו", לא השמיט את ההגה מידינו ה"נאמנות.

פרשת שייקה

שיקה במרוצת

אדם המוכן לתת לממשלתו טנדר חדש תמורת כל טנדר ישן, הוא פטריוט אמיתי. אם הדבר קורה בישראל, שונה המצב. כי הטנדר החדש נקנה בחוץ לארץ במחיר נמוך ובדיבויים ממשלתיים זולים, ואילו הטנדר הישן נמכר בשוק המקומי, הצמא למכו"ניות, במחיר מופרז, העולה פי כמה על מחיר טנדר חדש בחוץ לארץ.

בכל זאת שמה משרד הבטחון כשהציע שייקה ירקוני (ראה פרשת עמוס ב'גוריון) לספק למדינת 400 טנדרים חדשים תמורת 400 טנדרים ישנים. החוזה נחתם, הרווח הזקי של חצי מיליון לירות נראה לשייקה בטוח. עד שהתפוצצה השערוריה.

הכיסים הרחבים. שמעון פרס, המנהל הצעיר של משרד הבטחון, הבחין בעוד מועד כי השערוריה עלולה להקים רעש לאומי, הסתמן על חוות דעתו של מבקר המדינה, ביטל את ההסכם. תמורת זאת הציע לשתפו של עמוס ב'גוריון עיסקה מורה ביותר: משרד הבטחון יכריז על מכירת הטנדרים הישנים, שייקה לא ישתתף במכירה, אולם שייקה יקבל את הטנדרים — במחיר הגבוה הסותרים שישתתפו במכירה, ושיגייסו, לצד"ך זה ערכויות כספיות גדולות, ירומו בכוחנה תחילה עליידי הממשלה.

שיקה היה מרוצה, שכר מגרשי חניה. אולם לפתע קיבל מכתב דחוף הבייה: גם סידור זה בוטל עליידי שמעון פרס. יתכן

* טניגורו של ישראל קסטנר, שקיבל על עצמו השבוע גם לייצג את שייקה ירקוני, שותפו של ליגום, שותפו של בהרל.

לום. המלחמה תידחה, ובסיס בריטי יפריד בין ישראל ומצריים. אולם הצבא המצרי יגדל ויתחזק בהתמדה. נשק משני גושי ה"עולם יוסיף לזרום לקאהיר ולבגדאד, ישראל תישאר מנותקת במרחב, מוקפת חומה של שגאה, כשכוחה היחסי קטן והולך.

אמר פעם מאתיאס ראקשי, המנהיג הק"מוניסטי היהודי של הונגריה: "איש אינו אוכל נקניק שלם. תמיד אוכלים רק פרוסה אחת. אולם פרוסה באה אחר פרוסה, עד שהנקניק נעלם."

הבריטים אינם רוצים לאכול את ישראל. הם מבקשים רק פרוסה אחת.

מנהיגים במקצצה. החדשים הקרובים יעמדו כולם בסימן התקפת השלום העולמית על ישראל. קשה יהיה לדחות את ההצעות: כי העולם כולו יראה בישראל גורם טרדני, מחרחרר-מלחמה ומפריע לשקט. אולם השלום המוצע אינו שלום עם ארצות ערב, אלא ש"ל עם מעצמות העולם, בתנאים שלהן.

שלום אמיתי יכול לצמוח רק מתוך התק"פת שלום יוזמה של ישראל, הנשענת על כוחה הבלתי-מעורר של המדינה. מכיוון ש"מנהיגי ישראל לא הבינו זאת בעוד מועד יצטרכו הם עצמם לעבור עתה את מקצצת"השלום של הורים. כמו בימי ירמיהו הנביא תהיה היססמה: "שלום שלום — ואין שלום!"

פרשת בהרל

הגהה בידיים נאמנות

קיבוץ גלויות היה הגשמת חזון הדורות. הוא היה גם עסק מצויין — למי שהתמצא בעסקים. אחד מאלה היה דוד בהרל, גובר מחלקת הכספים של הסוכנות היהודית.

בשנת 1951, עת נמקו מאות אלפי עולים באוהלים, פירסם ד"ר אמיל שמורק, מבקר הסוכנות היהודית, את הדו"ח שלו על הגני"בות בסוכנות. שמו של בהרל היה מרוח על מיסמך זה ככתם עצום על דיו. הוא הביא לארץ סחורות תחת הסוואה של הפצי"עולים, הוא נתן לבנו ללמוד בבריטניה על חשבון העם היהודי. בין השאר שם שמורק את לבו לבעל מוזר של רכישת אהלים ושמיכות בשביל הסוכנות מידי המיליונר

תזכיר

איש השער. לפני שלושה שבועות

גילה העולם הזה (950) כי השבועון טיים עומד לשים את דויד ב'גוריון על שערו. **השבוע הופיעה כתבת-השער של טיים, מוקדשת לכו. ג'י. פוע-נה, בין השאר, כי רעיון המז-חמה המונעת ירד בישראל כזיד מן הפרק.**

משפט-ראווה? בשבוע שעבר סי"פ

פר העולם הזה (952) על מאסר 138 יתר-דים השופט בברית-המ עוצר ועל ה"תכונה לעריכת משפט-ראווה אנטי-ציוני חדש.

מעבור יומיים הכחיש מינים-טרוי-החוף הסובייטי רשמית ודיעה זה, שהופיעה גם בעיתוני גרמניה המערבית.

ישובים בדרך לאירת. בשבוע שעבר ניבא העולם הזה (952) כי כמה ישובים חדשים יקמו בין באר-שבע ואילת.

השבוע הודיעה מחלקת ההת-ישבות על הסוכנות על כוונתה להקים בקרוב 11 ישובים באזור זה.

פירות הרמאות. בין גילויי הרשרי מה השחורה, גילה העולם הזה (951) כי כמה סיטונאים תליאביביים רימו את הממשלה באופן שטיתי עליידי קבלת סובסידיות לעופי-ירקות בטענות כוזבות.

השבוע הודיע המפקח על ה-מזונות כי ציווה לשלוח מיד את רישון העסקים שזי סיטונאי אחד זפתוח תיק נגד שני באש-מה על קבלת סובסידיות ברכי רמאות, ביטא את התקווה ש-הדבר, ישמש אזהרה ברורה לגבי כל המוכרים מצרכים נת-מכים.